

Κύπρος: 12 χρόνια από την τραγωδία στο Μαρί - Επιμνημόσυνη δέηση παρουσία Χριστοδουλίδη

/ [Γενικά Θέματα](#)

Δώδεκα χρόνια συμπληρώνονται σήμερα από την [τραγωδία στο Μαρί](#) που στοίχισε τη ζωή σε 13 ανθρώπους.

Σαν σήμερα, δώδεκα χρόνια πριν, τρεις εκρήξεις, με πιο ισχυρή αυτήν γύρω στις πέντε και μισή το πρωί, στα εμπορευματοκιβώτια που φυλάγονταν στη ναυτική βάση, οδήγησαν στο θάνατο 13 ανθρώπους, αξιωματικούς και υπαξιωματικούς της Εθνικής Φρουράς, της Πυροσβεστικής και της ΕΜΑΚ και στο τραυματισμό δεκάδων άλλων. Η κοινή γνώμη συγκλονίζεται στο άκουσμα της είδησης, ενώ μέχρι σήμερα οι πληγές δεν έχουν κλείσει. Ίσως να μην κλείσουν ποτέ. Η φονική έκρηξη προκάλεσε μεγάλη καταστροφή στον ηλεκτροπαραγωγό σταθμό στο Βασιλικό.

Σήμερα με την παρουσία του Προέδρου της Κυπριακής Δημοκρατίας **Νίκου Χριστοδουλίδη** και άλλων πολιτικών αξιωματούχων τελέστηκε το μνημόσυνο των 13 ηρώων από τον **Αρχιεπίσκοπο Κύπρου κ.κ. Γεώργιο**.

Η ομιλία Χριστοδουλίδη

Μιλώντας μετά το πέρας της επιμνημόσυνη δέησης ο Πρόεδρος Χριστοδουλίδης ανέφερε μεταξύ άλλων ότι πάνε 12 χρόνια εδώ στο Μαρί από την τραγωδία εκείνη.

«Παρευρίσκομαι σήμερα εδώ πρωτίστως και ανθρωπίνως με βαθύ το συναίσθημα της λύπης, αλλά και της ενσυναίσθησης της συνεχιζόμενης οδύνης των γονέων, παιδιών και συγγενών, που ο χρόνος δεν μπορεί να εξαλείψει, για τον άδικο χαμό των 13 ηρωομαρτύρων που έφυγαν τόσο τραγικά στο Μαρί πριν από 12 ακριβώς χρόνια.

Ποιος μπορεί να ξεχάσει τον τραγικό εκείνο Ιούλιο, την έκρηξη, τα παιδιά και τους αξιωματικούς που πιστοί στην αποστολή τους, παρέμειναν στο καθήκον, επιλέγοντας τον υπέρλαμπρο, ματωμένο, όμως, μοιραία δρόμο, προς την Αθανασία.

Το τραγικό συμβάν μας σημάδεψε όλους και πέραν του πόνου βρίσκομαι σήμερα εδώ με ειλικρινή αισθήματα χρέους και τιμής, διότι οφείλουμε ως πολιτεία από τη μία να αποδίδουμε τιμές σε όλους όσοι έπεσαν την ώρα του καθήκοντος αποτρέποντας με τη ζωή τους τυχόν μεγαλύτερα δεινά και κόστος περισσότερων ζωών, και από την άλλη έχουμε αδιαμφισβήτητη οφειλή να μην ξεχνούμε. Αντιθέτως, να αντλούμε πολύτιμα μαθήματα ζωής που στο εξής θα καθοδηγούν τις πράξεις μας.

Αποτίουμε σήμερα, όλοι μαζί, τον προσήκοντα, Ελάχιστο φόρο τιμής και ευγνωμοσύνης στους μάρτυρες της φονικής έκρηξης του Μαρί, μιας έκρηξης που δεν σημάδεψε τραγικά εκείνο τον Ιούλιο μόνο τις ζωές 13 συνανθρώπων μας και των οικογενειών τους, αλλά και τραυμάτισε τις ψυχές όλων των Κυπρίων. Δεν θα ήταν υπερβολή, και αυτό είναι κάτι που ο ιστορικός του μέλλοντος θα αξιολογήσει, να ειπωθεί ότι η έκρηξη στο Μαρί προανάγγελλε τότε νέες δοκιμασίες για τον πολλαπλώς παθόντα λαό της Κύπρου. Δυστυχώς. Λες και η μαυρίλα και το σκοτάδι που απλώθηκε στον ουρανό εκείνο το πρωινό που κανένας δεν μπορούσε να διανοηθεί, προμήνυε νέες συμφορές για τον τόπο μας, μαζί με τις τραγικές ανθρώπινες απώλειες που θρηνούμε ακόμη.

Ακόμη και σήμερα είναι πολλά τα ερωτηματικά. Δικαιολογημένα βασανιστικά «γιατί» ταλανίζουν συγγενείς και φίλους. Παραλείψεις, λανθασμένες αποφάσεις

και μη λήψη των δεουσών ενεργειών εν καιρώ. Τι και γιατί πήγε λάθος, γιατί το κακό δεν προβλέφθηκε, γιατί δεν είχε αποτραπεί ως θα έπρεπε;

Η Πολιτεία ή καλύτερα το σύστημα ασφάλειας και ελέγχου δεν λειτούργησε και το τραγικό ατύχημα συνέβη, δεν απετράπη. Η Πολιτεία οφείλει, μια μεγάλη και ειλικρινή απολογία, όχι μόνο προς τους 13 αυτούς αγνούς πατριώτες, που θυσιάστηκαν εν ώρα καθήκοντος, αλλά, κυρίως, στις οικογένειές τους που υπομένουν τον αδυσώπητο πόνο και πληρώνουν το βαρύ τίμημα του άδικου χαμού των αγαπημένων τους προσώπων και αυτό ποτέ μα ποτέ δεν τελειώνει. Η πολιτεία, το κράτος, οι θεσμοί πρέπει να λειτουργούν σωστά, βάσει κανόνων, μηχανισμών και ελέγχου, προστατεύοντας κάθε ώρα και στιγμή τους πολίτες, τους ανθρώπους, την ανθρώπινη ζωή.

Για αυτό, σε όλους εσάς, τους καθημερινούς ήρωες, που κληθήκατε να υποστείτε τα απότοκα της τραγωδίας αυτής, θέλω να επαναλάβω ειλικρινείς απολογίες διαβεβαιώνοντας σας ότι κανείς δεν έχει ξεχάσει την αφοσίωση και την απaráμιλλη αρετή που επέδειξαν οι τιμώμενοι σήμερα ήρωες μας, την αποφράδα εκείνη ημέρα, όπως έκαναν άλλωστε από την πρώτη ημέρα ένταξης τους στην Υπηρεσία της Πατρίδας.

Το πιο σημαντικό μήνυμα όμως, τιμώντας τους τραγικούς νεκρούς, δεν είναι αυτό. Είναι η συναίσθηση από μέρους μας, από μέρους της διακυβέρνησης μας, της βαρύτατης ευθύνης αυτών που διοικούν να διασφαλίσουν την εφαρμογή και προστασία του θεμελιώδους δικαιώματος του κάθε ανθρώπου στη ζωή, εν ώρα ειρήνης, εν ώρα εργασίας, εν ώρα καθήκοντος. Έγνοια μας πρέπει να είναι η

θέσπιση των ορθών διαδικασιών, η εκπαίδευση και οι συνεχείς έλεγχοι για να εγγυηθούμε, στο βαθμό του ανθρωπίνως δυνατού, την ασφάλεια της ανθρώπινης ζωής, των λειτουργιών, αξιωματικών των πολιτών μας. Σε περιόδους ειρήνης, αλλά και σε περιόδους κρίσεων, να εγγυηθούμε ότι θα ζούμε σε μια ασφαλή χώρα που μειώνει, στο βαθμό του ανθρωπίνως δυνατού, τέτοιες τραγικές εξελίξεις. Αυτό, η συναίσθηση της ευθύνης των όσων ασκούν εξουσία ως προς την προστασία της ανθρώπινης ζωής και της δημόσιας υγείας είναι και το πιο βαρύ φορτίο όλων εμάς που αποφασίζουμε να εμπλακούμε στα κοινά και ούτε μέρα δεν πρέπει να το ξεχνάμε και αυτή η παραδοχή θα πρέπει να καθοδηγεί πάντα την άσκηση πολιτικής από μέρους μας.

Σεβαστοί συγγενείς των ηρώων μας, ως Πολιτεία, δυστυχώς, ό,τι και αν πράξουμε, ξέρω ότι δεν μπορεί να απαλύνει τον πόνο της τόσο άδικης, αδόκητη απώλειας των αγαπημένων σας παιδιών, αδελφών, συζύγων και γονιών. Όμως, θέλω να γνωρίζετε ότι θα κάνω ό,τι είναι δυνατόν, έτσι ώστε η θυσία τους να μετατραπεί ασπίδα προστασίας για τους πολίτες, εφελτήριο και δέσμευση για να πράξουμε όλα όσα απαιτούνται ώστε μέσω του εκσυγχρονισμού και της αναβάθμισης των διαδικασιών, των κανόνων λειτουργίας και ελέγχου, της συνεχούς εκπαίδευσης, να διασφαλισθεί ότι δεν θα ξαναζήσει η Κύπρος μια τέτοια τραγωδία.

Η θυσία του Ανδρέα Ιωαννίδη, του Λάμπρου Λάμπρου, του Κλεάνθη Κλεάνθους, του Μιχάλη Ηρακλέους, του Μιλτιάδη Χριστοφόρου, του Χριστάκη Χριστοφόρου, του Αντώνη Χαραλάμπους, του Ανδρέα Παπαδοπούλου, του Γιώργου Γιακουμή, του Βασίλη Κρόκου, του Σπύρου Ταντή, του Παναγιώτη Θεοφίλου, του Αδάμου Αδάμου, είναι το βαρύτερο τίμημα που πληρώνετε πρώτοι από όλους εσείς, οι οικογένειές τους. Την ίδια ώρα, για όλους εμάς, αποτελεί η θυσία τους συνεχή και ακατάπαυστη υπενθύμιση του χρέους μας να κάνουμε το παν, ώστε τραγικά συμβάντα, όπως αυτό, να μην επαναληφθούν ποτέ.

Ευλαβικά υποκλινόμαστε σήμερα με σεβασμό και ευγνωμοσύνη στη μνήμη των 13 Ηρώων της Κύπρου μας, επαναλαμβάνοντας ισχυρή υπόσχεση ότι δεν θα επιτρέψουμε ποτέ ξανά γονείς να θρηνήσουν τα παιδιά τους, παιδιά να χάσουν τον πατέρα τους, γυναίκες να στερηθούν τον σύντροφο τους, οικογένειες να χάσουν τα παιδιά τους τόσο τραγικά, άδικα και αδόκητα. Την ίδια στιγμή διαβεβαιώνουμε και σήμερα, σεβαστοί συγγενείς των ηρώων μας, ότι η Πολιτεία θα συνεχίσει να βρίσκεται στο πλευρό σας, σε μια προσπάθεια να απαλυνθεί ο πόνος και να στηριχθείτε στις δυσκολίες που καλείστε να αντιμετωπίσετε απόρροια της τραγωδίας που όλοι βιώσαμε 12 χρόνια πριν.

Ας είναι αιωνία η μνήμη τους. Ας μας καθοδηγεί το παράδειγμα της προσήλωσης και αυταπάρνησης για το καλό των πολλών ως φάρος πατριωτισμού για να πράξει ο καθένας από εμάς τον αγαθό και το σωστό για την πατρίδα και τους πολίτες της. Αιωνία τους η μνήμη».

Το Υπουργικό Συμβούλιο είχε ανακηρύξει σε ήρωες του 13 ανθρώπους που έπεσαν εν ώρα καθήκοντος, ενώ η δικαιοσύνη επέβαλε ποινές σε όσους κρίθηκε ότι είχαν ευθύνες για την τραγωδία.

